

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 11CoP/140/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220201506
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 06. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patrícia Železníková
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2020:1220201506.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patrície Železníkovej a členov senátu JUDr. Romana Bolebrucha a Mgr. Aleny Čakváriovej, v právnej veci navrhovateľky: D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. hrdinov 7, XXX XX Bratislava, zastúpenej JUDr. Denisou Jánošíkovou, advokátkou, so sídlom Klincová č. 35, 821 08 Bratislava, IČO: 31796737, a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. R. 7, XXX XX H., zastúpenom JUDr. Ivetou Balalovou, advokátkou so sídlom Ružová dolina 10, 821 09 Bratislava, v konaní o návrhu navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné proti uzneseniu Okresného súdu Bratislava II zo dňa 25.03.2020, č.k. 27Pc/6/2020-11, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie sa m e n í tak, že S. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. hrdinov 7, XXX XX H., je povinný platiť výživné navrhovateľke D. G., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. hrdinov 7, XXX XX H., vo výške 230 eur mesačne, ktoré je povinný platiť k jej rukám vždy do 15 dňa v mesiaci od 10.06.2020.

Vo zvyšnej zamietajúcej časti sa uznesenie súdu prvej inštancie p o t v r d z u j e.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie napadnutým uznesením č.k. 27Pc/6/2020-11 zo dňa 25.03.2020 zamietol návrh navrhovateľky na nariadenie neodkladného opatrenia, uložením povinnosti osobe ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné (ďalej len povinný) jej otcovi, prispievať navrhovateľke na výživu mesačne sumou 350 eur k jej rukám.

2. Svoje rozhodnutie právne odôvodnil podľa § 325 ods. 1, § 326 ods. 1, § 331 ods. 1, § 332 ods. 1, zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP), § 1, § 2, § 336, zákona č. 161/2015 Z.z. Civilného mimosporového poriadku (ďalej len CMP), a vecne tým, že dospel k záveru o nesplnení podmienok na nariadenie neodkladného opatrenia v navrhovateľkou požadovanom smere. Súd prvej inštancie vysvetlil podmienky § 366 CMP a konštatoval že označenie skutkového stavu v návrhu je v rozpore so skutkovým stavom zisteným z obsahu spisu 28P/228/2017 a rozsudku Okresného súdu Bratislava II, č.k. 28P/228/2017-73 zo dňa 16.05.2019, ktorým bola navrhovateľka na čas po rozvoде manželstva svojich rodičov zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov bez určenia výživného. Uviedol, že navrhovateľka náležite nezdôvodnila a napokon ani nedoložila listinné doklady, ktoré by potrebu neodkladnej úpravy zdôvodňovali. Neosvedčila, že práve pre zdravotné problémy jej bolo povolené externé štúdium na strednej škole, z akého dôvodu prestúpila na iné gymnázium, aké sú príjmy jej matky, otca a jej samotnej a aké má mesačné výdaje. Dôvodil, že pri neodkladnom opatrení súd nemusí dodržať formálny postup určený pre dokazovanie a zisťovať všetky skutočnosti potrebné pre rozhodnutie vo veci samej, táto povinnosť v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia prechádza na navrhovateľa, keď súd nemôže vo veci rozhodnúť len na základe tvrdení jednej zo strán, bez ich osvedčenia aspoň v základoch. Uviedol, že bude vecou dokazovania vo veci samej

zistiť aktuálny skutkový stav, schopnosť, či neschopnosť navrhovateľky zabezpečiť si vlastný zdroj príjmu, jej odôvodnené potreby, ako aj osobné a majetkové pomery obidvoch rodičov.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne odvolanie navrhovateľka, navrhujúc ho zmeniť a jej návrhu vyhovieť. Mala za to, že dôvody pre ktoré súd prvej inštancie zamietol jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, spočívajúce najmä v tom, že jej návrh mal byť zmatečný a že skutkové okolnosti uvedené v návrhu sú zavádzajúce a odporujú skutkovému stavu, neobstoja. Uviedla, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava II, č. k. 28P/228/2017-73 zo dňa 16.05.2019 bola zverená do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov s týždennými intervalmi striedania, s neurčením výživného, avšak táto skutočnosť sama o sebe nemá vplyv pre určenie výživného na ňu v čase jej plnoletosti a v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Striedavá osobná starostlivosť do jej plnoletosti sa nikdy nerealizovala, najmä s ohľadom na skutočnosť, že v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o rozvode manželstva jej rodičov, rodičia, navrhovateľka a jej maloletý brat žili v spoločnej domácnosti. Vzhľadom na obsah vykonaného pohovoru s ňou, ako maloletou, v rámci konania o rozvod manželstva obsahujúceho v bode 10. odôvodnenia rozsudku o rozvode manželstva, je zrejmé, že ako maloletá vnímala situáciu v rodine ako veľmi zlú, uvádzala, že otec bol vulgárny, nadával, keď sa zastala matky, otec jej to dal patrične pocítiť, nič jej nedával, nevenoval sa jej. Uviedla, že od svojich cca 9 rokov trpí sociálnou fóbiou, pričom problémy s ňou spojené sa jej opätovne objavili v druhom ročníku štúdia na strednej škole. Štúdiom na súkromnom gymnáziu F., kde študuje v 3. Ročníku, jej v súčasnosti umožňuje i externú formu štúdia. Uviedla, že v čase podania návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia si privyrábala brigádou v bagetérii v OC M. (zamestnávateľ BUSINESS 4 JOY, s.r.o.), avšak ku dňu 15.04.2020 došlo medzi ňou a jej zamestnávateľom k rozviazaniu Dohody o brigádnickej práci študenta. Aktuálne si nijakým spôsobom neprivyrába, naplno sa venuje príprave na budúce povolanie, aktuálne sa má podrobiť záverečným ročníkovým skúškam. Nie je schopná sama sa živiť a je odkázaná na výživu zo strany svojich rodičov. Uviedla že otec jej neprispieva nielen na bežné náklady, ale ani na náklady spojené s jej liečbou, školou, doučovaním, neposkytol jej žiadne materiálne, či predovšetkým citové zázemie. Uviedla, že jej matka, ktorá je zamestnaná v spol. KENE servis s.r.o. s príjmom cca 1.000 eur netto, okrem jej nákladov, znáša i náklady na maloletého brata Jakuba, na ktorého výživu prispieva otec iba v súdom určenej výške 200 eur mesačne. Uviedla, že otec koná dlhodobo cielene voči nej, jej matke, zadržíava finančné prostriedky pochádzajúce zo spoločného podnikania rodičov. Pri akejkoľvek požiadavke, jej otec zakaždým oznámi, že nemá žiadne peniaze, nech si ich pýta od mamy, pričom aktuálne si zakúpil nové motorové vozidlo zn. Mercedes. Uviedla, že jej mesačné náklady pre uspokojovanie základných životných potrieb sú 956 eur, náklady na stravu 300 eur, pomerná časť nákladov na bývanie 85 eur, náklady na zdravotnú starostlivosť 32 eur, náklady súvisiace so štúdiom 42 eur, doučovaním 350 eur, drogériou a hygienickými potrebami 35 eur a náklady súvisiace s dopravou.

4. Povinný vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhovateľky prostredníctvom zvolenej právnej zástupkyne navrhol rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdiť. Uviedol, že aj po rozvode manželstva s matkou navrhovateľky žili spolu v jednej nehnuteľnosti do februára 2020, do kedy dával navrhovateľke peniaze a tiež jej kúpil oblečenie, platil doučovanie a pod. Zmena pomerov nastala vo februári 2020, keď matka navrhovateľky vymenila zámok na nehnuteľnosti a znemožnila mu do nej prístup. Kúpu osobného motorového vozidla nepoprel, uviedol, že si ho kúpil za sumu 17.000 eur, pričom väčšiu časť peňazí mu daroval otec a zvyšok si požičal. Uviedol, že túto investíciu bol nútený urobiť z dôvodu, že sa v núdzi rozhodol zarábať si ako taxikár. Uviedol, že je spoločníkom a konateľom spoločnosti DuPe s.r.o., ktorá má autoservis v nehnuteľnosti - garáži, ktorú majú s matkou navrhovateľky v BSM, pričom on je aj konateľom spoločnosti a tiež reálne vykonával práce v autoservise. Od roku 2020 mu však matka navrhovateľky bráni vo výkone prác v autoservise a vymenila zámky na vstupnej bráne. Poukázal na správanie sa navrhovateľky k nemu, na to, že mu vulgárne nadáva, pričom popis incidentu tak ako ho uviedla navrhovateľka v odvolaní považoval za nepravdivý. Namietal skutočnosti, ktoré navrhovateľka uvádza a týkajú sa jej zdravotného stavu a nákladov ktoré má. Pokiaľ by navrhovateľka mala taký zlý zdravotný stav ako uvádza a nemohla by chodiť ani do školy a do kolektívu, je otázne, ako môže brigádovať. Uviedol, že navrhovateľka chodí do gymnázia externe a to znamená, že neštuduje cez deň, je plnoletá a môže si zarobiť na svoje výdavky. Uviedol, že navrhovateľka neosvedčila, že ňou uvádzané sumy skutočne vynakladá na doučovania, za nereálne tiež považoval ňou uvádzané celkové jej mesačné výdavky.

5. Odvolací súd preskúmal vec bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné čiastočne.

6. Odvolací súd dopĺňa, že v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia sa spravidla dokazovanie nevykonáva, súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie konečného rozhodnutia a nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Odvolací súd pripomína, že neodkladné opatrenie, tak ako každé rozhodnutie súdu, musí vychádzať z pomerov a okolností jestvujúcich v čase rozhodovania. Pri určení výživného formou procesného inštitútu neodkladného opatrenia je potrebné zdôrazniť, že ustanovenie § 366 CMP umožňuje takýmto spôsobom nariadiť platenie výživného výlučne len v nevyhnutnej miere, teda v rozsahu nevyhnutnom pre zabezpečenie základných existenčných potrieb oprávnenej osoby. To znamená, že výživné určené neodkladným opatrením nevychádza z pomerov osoby oprávnenej a osoby, ktorá je podľa návrhu povinná platiť výživné v zmysle hmotnoprávneho predpisu (Zákon rodine), čo je povinnosťou meritórneho konania, ale zo skutočností vyplývajúcich zo samotného návrhu, resp. jeho príloh. Celkové pomery a kritériá rozhodné pre určenie výživného sú predmetom dokazovania v konaní vo veci samej. Výživné neodkladným opatrením nemožno preto určiť na základe predpokladaných pomerov povinného, ale len v miere nevyhnutnej pre zabezpečenie základných existenčných potrieb osoby oprávnenej. Charakteristickým znakom neodkladného opatrenia podľa § 366 CMP je rozsah výživného, ktorý sa zásadne odlišuje od jeho rozsahu v konečnom rozhodnutí, je určené len na uspokojovanie základných životných potrieb oprávnenej, pričom nie je rozhodujúce, že povinný je schopný platiť výživné aj vo väčšom rozsahu.

7. V posudzovanom prípade prihliadajúc na hore uvedené zásady a skutkový stav vyplývajúci z obsahu spisu a odvolania, odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že návrh navrhovateľky podľa § 366 CMP je čiastočne dôvodný. V danom prípade bolo potrebné vyhodnotiť, či sú a v akom rozsahu ohrozené základné existenčné potreby navrhovateľky, ktorá síce bezprostredne po rozvoze jej rodičov dňa 20.06.2019 dovŕšila plnoletosť, avšak v školskom roku 2019/2020 je študentkou 3. ročníka stredoškolského štúdia, je preto možné uzavrieť, že sa pripravuje na budúce povolanie a nie je ešte schopná sama sa živiť. Odvolací súd má za to, že v danom prípade na schopnosť navrhovateľky samej sa živiť nemá vplyv, že z dôvodu jej zdravotného stavu jej G. gymnázium, D. XX, H., umožnilo študovať externe a ani skutočnosť, že si dočasne do 15.04.2020 privyrábala brigádnicke v bagetérii. Odkázanosť na finančnú podporu od rodičov navrhovateľky potvrdil aj povinný vo svojom vyjadrení, v ktorom uviedol, že navrhovateľke do februára 2020 dával peniaze a tiež jej kupoval oblečenie, platil doučovanie a podobne. Preto na ním spochybňovanú odkázanosť navrhovateľky z dôvodu, že na gymnáziu študuje externe odvolací súd neprihliadal. Na základe obsahu návrhu a odvolania navrhovateľky a pripojených listín, ktorými dostatočne osvedčila nárok na určenie výživného v nevyhnutnej miere, odvolací súd určil výživné v nevyhnutnej miere na zabezpečenie základných potrieb navrhovateľky, pričom konečná výška výživného bude ustálená v konaní vo veci samej, v ktorom súd bude zisťovať možnosti, schopnosti a majetkové pomery povinného, ako aj odôvodnené potreby navrhovateľky a tiež aj podmienky trvania jej nároku. Odvolací súd vzhľadom na dostatočne osvedčený skutkový stav, že povinný prestal prispievať na výživu a potreby navrhovateľky (a to bez ohľadu na jeho dôvody a jeho majetkové spory s matkou navrhovateľky), čo sám vo svojom vyjadrení potvrdil, odvolací súd určil povinnému povinnosť platiť výživné na navrhovateľku v nevyhnutnej miere, ktorú ustálil vo výške 230 eur mesačne tak, aby základné životné potreby navrhovateľky aj za finančnej podpory od matky, boli takýmto spôsobom dostatočne zabezpečené.

8. Odvolací súd s poukazom na uvedené rozhodnutie súdu prvej inštancie zmenil podľa § 388 CSP a vo zvyšnej zamietajúcej časti návrhu uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil podľa § 387 ods.1 CSP.

9. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 52 CMP.

10. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednomyseľne, pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolaťel musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).